Małżeństwo nie narodziło się w Hollywood… lecz w sercu Boga

Żyjemy w czasach, w których małżeństwo zbyt często zostało zredukowane do przemijającej emocji, eleganckiej uroczystości albo umowy, którą można zerwać, gdy znikają uczucia. Wielu narzeczonych spędza miesiące na przygotowaniu bankietu, kwiatów czy sukni ślubnej… ale poświęca bardzo mało czasu na medytację nad tym, co naprawdę znaczy wypowiedzieć „tak” przed ołtarzem.

A jednak dla Kościoła katolickiego małżeństwo nie jest jedynie ludzką tradycją. Jest sakramentem. Jest świętym przymierzem. Jest powołaniem. Jest widzialnym odbiciem miłości między Chrystusem a Jego Kościołem.

Dlatego katoliccy małżonkowie, wybierając fragmenty biblijne do swoich ślubów lub ceremonii, nie wybierają po prostu pięknych zdań do ozdobienia uroczystości. Pozwalają samemu Bogu mówić o miłości, wierności, ofierze i wieczności.

Pismo Święte jest pełne głęboko poruszających i teologicznie bogatych fragmentów, które oświetlają misję chrześcijańskiego małżeństwa. Niektóre są czułe. Inne wymagające. Niektóre mówią o radości. Inne przypominają o ofierze Krzyża. Ale wszystkie wskazują na tę samą prawdę: prawdziwa miłość nie polega na dobrym samopoczuciu, lecz na całkowitym oddaniu siebie.

Ten artykuł zbiera niektóre z najlepszych cytatów biblijnych do użycia w tradycyjnych katolickich ślubach, szczególnie w ceremoniach, w których pragnie się zachować święty, uroczysty i nadprzyrodzony sens małżeństwa.

Małżeństwo w perspektywie katolickiej: przymierze, a nie umowa

Zanim przejdziemy do konkretnych fragmentów, należy przypomnieć coś fundamentalnego: dla Kościoła katolickiego małżeństwo nie jest jedynie ludzkim porozumieniem.

Jest:

- Instytucją ustanowioną przez Boga.

- Sakramentem wyniesionym przez Chrystusa.
- Nierozerwalnym węzłem.
- Drogą uświęcenia.
- Obrazem miłości Chrystusa do Kościoła.

Dlatego teksty biblijne wybierane na ceremonię powinny odzwierciedlać tę nadprzyrodzoną rzeczywistość, a nie ograniczać się do nowoczesnego sentymentalizmu.

Tradycyjny ślub katolicki nie koncentruje się na „parze młodej”.

Koncentruje się na Bogu.

I właśnie w tym tkwi jego wielkość.

---

1. Księga Rodzaju 2,24 — Boskie pochodzenie małżeństwa

> *„Dlatego opuści mężczyzna ojca swego i matkę swoją i złączy się ze swoją żoną, i będą jednym ciałem.”*

Rdz 2,24: i będą jednym ciałem\text{Rdz 2,24: }\; \textit{i będą jednym ciałem}Rdz 2,24: i będą jednym ciałem

Ten fragment jest jednym z najstarszych i najgłębszych opisów małżeństwa. Nie pochodzi ani z kultury współczesnej, ani z przemijającej konstrukcji społecznej. Pochodzi bezpośrednio z opisu stworzenia.

Bóg nie stworzył człowieka do samotności. A gdy łączy Adama i Ewę, ustanawia coś znacznie głębszego niż wspólne życie: tworzy komunię.

Wyrażenie „jedno ciało” nie oznacza jedynie jedności fizycznej. Oznacza:

- Jedność duchową.

- Wspólną misję.
- Trwałą wierność.
- Całkowite oddanie.
- Otwarcie na życie.

Sam Chrystus później zacytuje ten fragment, aby nauczać o nierozerwalności małżeństwa.

Jest to idealne czytanie na tradycyjne ceremonie, ponieważ przypomina, że małżeństwo nie zostało wymyślone przez państwo ani zdefiniowane przez zmieniające się mody kulturowe.

Zostało ustanowione przez Boga.

---

2. Ewangelia według św. Mateusza 19,6 — „Co Bóg złączył”

> *„A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela.”*

Niewiele zdań posiada taką moc jak to.

W epoce, w której rozwody stały się normą, a wierność jest rzadkością, słowa naszego Pana brzmią jak grzmot.

Małżeństwo katolickie nie jest tymczasowe.
Nie jest „dopóki działa”.
Nie zależy od stanów emocjonalnych.

Jest świętym przymierzem.

Ten fragment jest szczególnie mocny podczas uroczystych ceremonii, ponieważ przypomina, że małżonkowie nie są sami, gdy składają przysięgę. Sam Bóg działa w sakramencie.

Zjednoczenie małżeńskie nie jest tylko dziełem człowieka.

Jest dziełem Boga.

---

3. List do Efezjan 5,25 — Ofiarna miłość męża

> *„Mężowie, miłujcie żony, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie.”*

Tutaj św. Paweł całkowicie burzy powierzchowną nowoczesną wizję miłości.

Wzorem męża chrześcijańskiego nie jest mężczyzna dominujący, egoistyczny ani emocjonalnie niedojrzały. Nie jest nim też pusty romantyczny bohater filmowy.

Wzorem męża jest ukrzyżowany Chrystus.

Miłość oznacza ofiarę.
Służbę.
Ochronę.
Umieranie dla siebie.

Prawdziwa chrześcijańska męskość osiąga pełnię w darze z siebie.

Wielu uważa ten fragment za „trudny”, ponieważ mówi także o podporządkowaniu i wzajemnym dopełnianiu się małżonków — co współczesny świat odrzuca. Właśnie dlatego pozostaje on niezwykle aktualny.

Ponieważ chrześcijańskie małżeństwo nie polega na rywalizacji.

Polega na wzajemnym uświęceniu.

---

4. 1 List do Koryntian 13 — Wieczny hymn miłości

> *„Miłość jest cierpliwa, miłość jest łaskawa; miłość nie zazdrości; nie szuka poklasku; nie unosi się pychą…”*

Jest to prawdopodobnie najczęściej używany tekst na katolickich ślubach, choć często czytany bez pełnego zrozumienia jego głębi.

Św. Paweł nie opisuje przemijającej emocji romantycznej.

Opisuje miłość nadprzyrodzoną.

Prawdziwa miłość:

- Przebacza.
- Wytrzymuje.
- Trwa.
- Ofiaruje się.
- Pozostaje nawet wtedy, gdy emocje zanikają.

Być może najważniejsze zdanie brzmi:

> *„Miłość nigdy nie ustaje.”*

W cywilizacji, w której prawie wszystko jest jednorazowe, prawdziwa miłość trwa.

Nie dlatego, że jest łatwa.
Lecz dlatego, że jest podtrzymywana przez łaskę Boga.

---

5. Księga Tobiasza 8,4–8 — Modlitwa małżonków

> *„Nie biorę tej mojej siostry z powodu nieuporządkowanej żądzy, lecz z prawego zamiaru.”*

Ten fragment jest prawdziwą perłą biblijnego małżeństwa, a jednak wielu współczesnych katolików prawie go nie zna.

Po zawarciu małżeństwa Tobiasz i Sara nie rozpoczynają swojego związku od nieuporządkowanej namiętności ani egoizmu. Pierwszą rzeczą, którą robią, jest wspólna modlitwa.

A Tobiasz wypowiada niezwykłe słowa:

> *„Spraw, abyśmy razem osiągnęli starość.”*

Jak bardzo różni się ta wizja od współczesnego podejścia skupionego wyłącznie na natychmiastowej przyjemności.

Tutaj znajdujemy:

- Czystość.
- Modlitwę.
- Wstrzemięźliwość.
- Prawe intencje.
- Zaufanie Bogu.

Jest to jeden z najpiękniejszych tekstów na tradycyjne śluby, ponieważ pokazuje, że małżeństwo katolickie zaczyna się na kolanach.

6. List do Kolosan 3,12–14 — Cnoty, które podtrzymują dom

> *„Przyobleczcie się więc w serdeczne współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.”*

Wiele małżeństw rozpada się nie z powodu braku uczucia, ale z powodu braku cnót.

Codzienne życie wymaga:

- Cierpliwości.
- Przebaczenia.
- Pokory.
- Samokontroli.
- Miłości.

Św. Paweł przypomina, że doskonałość domu chrześcijańskiego nie wynika z idealnej kompatybilności psychologicznej, lecz z życia nadprzyrodzonego.

Święte małżeństwo nie składa się z dwóch doskonałych osób.

Składa się z dwóch grzeszników, którzy uczą się kochać po chrześcijańsku.

7. Księga Koheleta 4,9–12 — „Potrójny sznur”

> *„Lepiej jest być we dwóch niż samemu… A potrójny sznur niełatwo się zerwie.”*

Ten fragment stał się bardzo popularny na ślubach chrześcijańskich z głęboko duchowego powodu.

Kim jest trzeci sznur?

Bóg.

Gdy małżeństwo budowane jest wyłącznie na ludzkich emocjach, wcześniej czy później słabnie. Gdy jednak Chrystus zajmuje centrum domu, pojawia się nadprzyrodzona siła.

Prawdziwie katolickie małżeństwo nie jest połączeniem dwóch odizolowanych osób.

Jest przymierzem trzech:

- męża,
- żony,
- i Boga.

---

8. Pieśń nad Pieśniami 8,6–7 — Niezwyciężona siła miłości

> *„Mocna jak śmierć jest miłość… wielkie wody nie zdołają ugasić miłości.”*

Pieśń nad Pieśniami jest jedną z najpiękniejszych i najbardziej tajemniczych ksiąg Biblii.

Tradycja chrześcijańska zawsze widziała w niej:

- miłość między Bogiem a Jego ludem,
- oraz piękno świętej miłości małżeńskiej.

Tutaj miłość jawi się jako siła niezwyciężona.

Nie powierzchowna.
Nie przemijająca.
Nie utylitarna.

Lecz gorąca, wierna i całkowita.

Jest to szczególnie odpowiednie czytanie na uroczyste i głęboko duchowe ceremonie.

---

9. Księga Jozuego 24,15 — Dom należący do Boga

> *„Ja i mój dom służyć będziemy Panu.”*

Zdanie krótkie.
Bezpośrednie.
Potężne.

Wiele par chce dzielić podróże, projekty, dzieci i marzenia… ale zapomina o tym, co najważniejsze: o wspólnej służbie Bogu.

Tradycyjna rodzina katolicka nie istnieje tylko po to, by przetrwać ekonomicznie lub utrzymać stabilność emocjonalną.

Istnieje, aby wielbić Boga i ratować dusze.

Ten fragment przypomina, że dom chrześcijański ma stać się małym Kościołem domowym.

Jak wybrać odpowiednie czytania na tradycyjny ślub katolicki

Nie wszystkie cytaty pasują do każdej ceremonii. Ważne jest, aby wybierać te, które naprawdę odzwierciedlają duchowość narzeczonych i sakramentalny sens małżeństwa.

Kilka ważnych zaleceń

1. Unikać czysto sentymentalnych czytań

Ślub nie jest romantycznym spektaklem.
Jest sakramentem.

Czytania powinny prowadzić duszę do Boga.

2. Preferować teksty mówiące o ofierze i wierności

Bo właśnie tym jest małżeństwo:
wspólnym krzyżem prowadzącym do świętości.

3. Wybierać czytania zrozumiałe dla zgromadzenia

Czasem prosty i głęboki tekst porusza bardziej niż skomplikowany.

4. Duchowo przygotować czytania

Nie wystarczy przeczytać ich w dniu ślubu.
Trzeba je wcześniej rozważyć, modlić się nimi i je zrozumieć.

Współczesny problem: piękne śluby… puste

małżeństwa

Dziś powszechne są spektakularne śluby:

- drogie suknie,
- imponujące miejsca,
- idealne dekoracje,
- nienaganne fotografie.

Ale bardzo często brakuje najważniejszego:
Boga.

A gdy Bóg znika z małżeństwa, miłość staje się krucha, warunkowa i tymczasowa.

Tradycja katolicka zawsze rozumiała, że małżeństwo nie może opierać się wyłącznie na ludzkich emocjach.

Potrzebuje:

- łaski,
- modlitwy,
- ofiary,
- czystości,
- pokory,
- życia sakramentalnego.

Dlatego cytaty biblijne nie są dekoracją liturgiczną.

Są pokarmem duchowym.

Są trwałymi przypomnieniami tego, czym naprawdę jest miłość.

Prawdziwe „na zawsze”

Współczesna kultura boi się ostatecznego zobowiązania.
Chrześcijaństwo je przyjmuje.

Bo „na zawsze” nie jest więzieniem.
Jest świętą obietnicą.

Chrystus nie opuszcza swojego Kościoła, gdy ten upada.
A chrześcijańscy małżonkowie są wezwani, aby odzwierciedlać tę samą heroiczną wierność.

Tradycyjne małżeństwo katolickie nie obiecuje życia bez cierpienia.

Obiecuje coś znacznie większego:
możliwość wspólnego uświęcenia aż do osiągnięcia Nieba.

I być może dlatego słowa wypowiadane przed ołtarzem mają po wiekach tak ogromną moc:

> *„Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela.”*